

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 5.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Brunkeberg 14 97.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 1 Mars 1911.

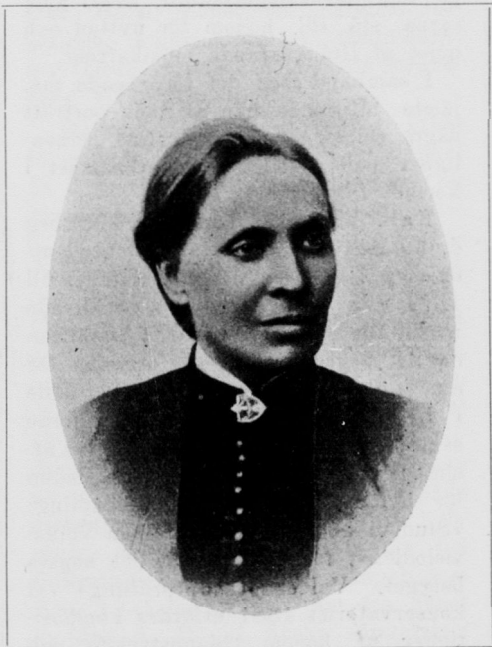
Expedition: Kammakaregatan 6.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonspis 20 öre pr petitrad.

31 Årg.

Elfrida Andrée.

Af kvinnor, som egna sig åt tonkonsten och såsom idkare af den framträdt inför offentligheten äro de allra flesta utöfvande artister och flertalet pianovirtuoser. Men äfven »hjältinnor af stråken» finnas nu i mängd, som man vet, och harpan har alltid ansetts som ett för kvinnan passande instrument. Nära den pianistiska förmågan ligger den af orgelns behandling, men detta instrument är mera beräknadt för den manliga kraften och få kvinnor ha därför ägnat sig åt orgelspelning. Tänka vi nu på kompositions-konsten, så är det ej många kvinnor, som gjort sig bemärkta som tonsättarinnor. En af de i det hänseendet mera betydande i vårt land är Elfrida Andrée, som äfven är framstående organist och hvilken vi nu egna vår uppmärksamhet med anledning af att den aktade och värderade tonkonst-

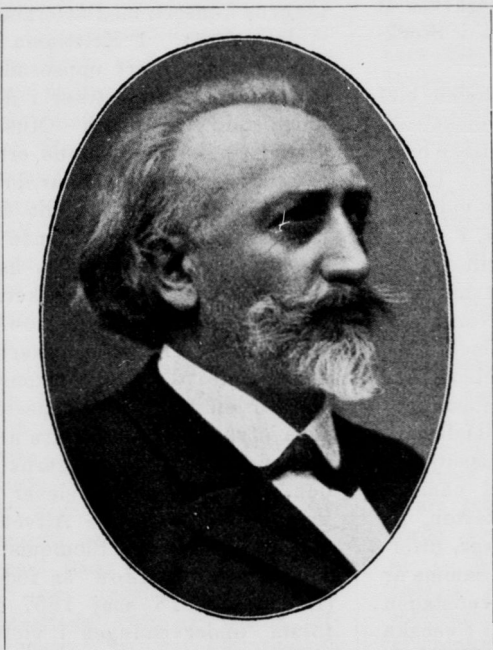

Elfrida Andrée

närinnan i dessa dagar fyllt sina 70 år.

Elfrida Andrée föddes d. 19 febr. 1841 i Visby i en musikalisk familj, dotter af provinsialläkaren A. Andrée och hans maka, född Lyth. En äldre syster till henne var den utmärkta operasångerskan Fredrika Andrée-Stenhammar. Elfrida Andrée åtnjöt under flera år undervisning i födelsestaden af direktör W. Söhrling, domkyrkoorganist därstädes och studerade sedan komposition och instrumentation för Ludvig Norman i Stockholm, där hon som privatist vid 16 års ålder tog en utmärkt organistexamen. Hon har äfven studerat instrumentation för N. W. Gade i Köpenhamn.

År 1861 blef fröken Andrée organist i finska kyrkan i Stockholm samt 1862 äfven i franska. I hufvudstaden verkade hon också som ackompanjatriss vid kungl. teatern och i Musikaliska akademien, samt som sånglärarinna vid kungl. lärarinneseminariet och dess

César Thomson

Karl Valentin

normalskola, hvarjämte hon 1865 tjänstgjorde som telegrafassistent. År 1867 blef hon genom enhälligt val kallad till domkyrkoorganist i Göteborg, där hon allt sedan varit bosatt och utom sin verksamhet som sådan dels gifvit egna konserter, dels medverkat vid eller varit ledarinna af sådana samt äfven sysselsatt sig med komposition.

Fröken Andrée har gjort sig känd som begåfvad tonsättarinna med grundlig kompositionsteknik genom orkester-, orgel-, piano- och sångsaker. Musikaliska Konstföreningen i Stockholm, som har till uppgift att utgifva värdefulla, af ansedda konstnärer granskade musikverk, har utgifvit icke mindre än 3 af fröken Andrées kompositioner: *Pianokvintett* (E-moll. 1865), *Snöfrid*, ballad för soli, kör och orkester (klavérunderdrag, 1884) och *Pianotrio* (1887). Likasom till Musik. konstföreningen anonymt inlämnade har i Danmark utgifvits en hennes *Piano-sonat* och en romans »Sång till näktergalen». Vid en internationell täflan i Brüssel 1894 prisbelönades hon för en *Orgelsymfoni* (n:o 2) med messingsinstrument, en *Stråkkvartett* och en *Orkestersymfoni*. Från senare tid daterar sig *Svensk Messa* (n:o 1) för blandad kör, barnkör, soli, orgel, harpa och stråkorkester, uppförd i Göteborg och utgifven 1908 i klavérunderdrag såväl i Stockholm som i England och Tyskland. En orgelsymfoni (n:o 1) har utgifvits af Augener & Co. i London. Af andra hennes kompositioner ha utkommit *Två romanser* för violin och piano, *Fem smärre tonbilder* för piano (op. 7), *Tre visor*, sångerna »Aprilvisa», »I templet», etc. Äfven kan nämnas en *Kantat* till en skolinvigning i Göteborg. Fröken Andrée blef 1879 invald till ledamot af Musikaliska akademien och har belönats med medaljen »Litteris et artibus».

Karl Valentin.

Ett jubileum firades d. 22 februari i Victoriasalen, då »Borgarskolans serier» gaf sin 200:de musikafton i ordningen för spridande af musikalisk och musiklitterär kultur. Jubileet gällde också själen i dessa musiktillställningar, doktor Karl Valentin, som haft arrangemanget med dem om händer och under det decennium dessa ägt rum nitiskt verkat för saken såväl genom musikhistoriska föredrag som genom biträde med pianoackompanjemang. Om såväl gamla som moderna mästare, in- och utländska märkligare tonsättare har han hållit föredrag, illustrerade med utförande af några dem karakteriserande tonsättningar, instrumentala eller vokala. Af särskildt intresse har det varit att sålunda få höra inhemska tonkonstnärers kompositioner, hvilka icke eller sällan förekomma i

konserter salarne t. ex. Josephsons, A. F. Lindblads, Wennerbergs, Normans sånger etc.

Jubileumsaftonens program var nu med all rätt af Borgarskolan bestämdt att gälla doktor Valentin själf som tonsättare. Detsamma upptog Adagio för violin, utfördt af frök. Laura Johansson, sänger, sjungna af hr Nils Fahlman och af frk. Ebba Nyström, pianostycken, spelade af frk. Märtha Ohlson, och till sist »La Paix», kantat vid världsfredskongressen i Stockholm 1910, till text af Frédéric Passy, för soli, kör och piano. I denna medverkade frkn. Nyström och Ohlson, hr Fahlman och Folkkonsertförbundets kör. Det må nämnas att dr Valentin äfven vid dess musiktillställningar varit medverkande.

Naturligt nog blef dr Valentin denna jubileumsafton firad och fick mottaga en rik skörd af blommor, som bevis på den tacksamhetsskuld, hvori åhörarna stå till honom för nyttan och nöjet af ifrågavarande musikaftnar.

I samband med det föregående må, jämte bifogande här af hans porträtt några erinringar om Valentins personlighet och musikaliska verksamhet i korthet följa.

Karl Valentin är född i Göteborg d. 30 maj 1853 och tog 1873 studentexamen i Uppsala där han vistades till 1879 och därunder bl. a. studerade musik för J. A. Josephson. Sistnämnda år begaf han sig till utlandet för att studera tonkonsten och inträdde i Leipzig-konservatoriet samt gjorde samtidigt universitetsstudier, hvilka afslutades med filosofie doktorsgraden för hvilken han skref en afhandling: »Studien über die schwedischen Volksmelodien», för hvilken han fick högsta betyget. Vid en »Hauptprüfung» vid konservatoriet 1881 utfördes kompositioner af honom, pianostycken och sånger, som lofordades af kritiken. Vid denna tid lära också *Åtta sånger* ur Fitgers »Fahrendes Volk» (op. 7) vara komponerade, hvilka 1886 utgäfvos af Musikaliska Konstföreningen i Stockholm.

Återkommen till födelsestaden blef Valentin dirigent för »harmoniska sällskapet» i Göteborg, hvars nitiske ledare han var i öfver 12 år. Under Göteborgstiden dirigerade han vid Aug. Lindbergs föreställningar där, i Skåne och Köpenhamn musiken till »Peer Gynt», »Brand» o. a. och har som pianist företagit i Sverige, Norge och Danmark flere konsertresor med Marteau, Viardot m. fl. I Göteborg höll han också musikaliska föreläsningar och skref musikuppsatser i Handels- o. Sjöf.-tidningen. Vid Stockholmsutställningen 1897 deltog han med nämnda sällskap i den stora musikfesten, då hans damkör med piano, *Vårregn*, utfördes och vann mycket bifall. Samma år bosatte sig dr Valentin i hufvudstaden där han blef musikrecensent i Svenska Dagbladet och redigerade förtjänstfullt från 1900 den ett par år utkommande

tidskriften »Svensk sång» innehållande piano- och sångstycken af äldre och yngre tonsättare jämte en populär allmän musikhistoria, sedan utkommen i bokform, och »Fredmans epistlar» i sättning af honom. Man har också af honom en uppsats om »Pianot och dess föregångare».

Såsom tonsättare har dr Valentin varit ganska verksam. Utrymmet tillåter oss ej nu att lämna en noggrann förteckning öfver hans kompositioner. Utom de nämnda må af större sådana påpekas en *Festucertyr* och *Festmarsch* för orkester, *Brudfärd* för kör och orkester, *Dvärgakrig* för baryton och orkester, flere *Kantater*, *Manskvartetter* »Champagne» och »Klockringning», prisbelönta af Sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande, flere *pianostycken* och *sånghäften*. Nyligen har dr Valentin vunnit pris för en sång vid en af Svenska Musikförlaget i Malmö utsatt pristäflan.

Dr Valentin invaldes 1897 till ledamot af akademien och erhöll samma år medaljen »Litteris et artibus». Efter Vilhelm Svedbom blef han Musikaliska akademiens sekreterare 1901 och året därpå lärare i musikhistoria och estetik vid konservatoriet.

César Thomson.

Efter hvad tillkännagifvits få vi detta år besök af den berömda violinisten och violinläraren César Thomson, som då för första gången konserterar i den svenska hufvudstaden. Redan 1888 på hösten fick man tillfälle att höra honom i Kristiania, där han gaf fyra konserter tillsammans med pianisten prof. Arthur de Greef från Bryssel, som vi minnas gjorde sitt första, korta besök här hösten 1907, då han medverkade vid Konsertföreningens konsert, med utförande af Liszts A-durkonsert. I Kristiania väckte Cesar Thomson stort uppeende med sitt violinspel. En kritiker i den då utkommande »Nordisk Musiktidning» yttrar om honom: »Hans enorma teknik i oktavpassager, drillar, dubbelgrepp, filageoletter öfvergår allt hvad man kan tänka sig. Bländande klart och säkert flyga tonerna från hans stråke som gnistorna i ett fyrverkeri». César Thomson hör nu ej längre till de unga violinvirtuoserna, men säkert står han fortfarande på höjden af konstnärlighet och har en betydande repertoar att förfoga öfver. Såsom lärare är han mycket ansedd och sökes gärna såsom sådan. Bland svenska elever af honom kunna nämnas Hugo Alfvén, Magnus Ahlberg och Sven Blomquist.

César Thomson är född i Liège (Lüttich) d. 18 maj 1857 och erhöi första undervisningen i violinspel af sin far. Vid 7 års ålder intogs han i fädernestadens konservatorium, där

Dupuis och sedan Léonard blefvo hans violinlärare. Vid 11 år hade han fullbordat sina violinstudier. År 1873 begaf han sig till Italien såsom kammarmusikus hos baron von Derwies i Lugano, där han gifte sig 1877.

Efter flere konsertturer i Italien, där han för sin enorma virtuositet blef jämförd med Paganini, kom han till Berlin och blef konsertmästare i Bilseskapell. 1883 kallades han till konservatoriet i Liège, där han sedan blef första violinprofessor och såsom sådan verkade till 1897. Året därefter flyttade han till Bryssel och grundade där en violinkvartett, hvars öfriga medlemmar voro Laoureux, Vanhout och E. Jacobs. När Eugen Ysaye 1897 lämnade sin plats som förste violinprofessor vid konservatoriet i Bryssel, blef Thomson hans efterträdare i denna befattning.

Af Thomsons kompositioner kunna nämnas en *Passacaglia* (efter Händel) *Berceuse scandinave*, *Skandinavische Volkslied*, *Persische Tanze*, *Zigeuner-Rhapsodie*, hvarjämte han bearbetat äldre violinmästares verk, såsom sålde af Corelli, Tartini, Valentini, Vivaldi, Nardini; äfven ett par Chopin-kompositioner, Nocturne och Impromptu. Hans repertoar upptager för öfrigt bortåt 20 konserter och en stor mängd andra violinkompositioner, däribland af nordiska komponister såsom Rubinstein och Sinding. Thomsons spel beskrifves såsom särdeles temperamentfullt på gång som tekniskt fulländadt.

Nuvarande operahusets första decennium.

(Forts. o. slut.)

1908. Med detta års början afgick öfverintendenten Axel Burén som operachef efter att såsom sådan ha fungerat i 15 år. Han efterträddes i denna befattning af grosshandlaren Arthur Thiel, som dock endast provisoriskt åtog sig att sköta densamma. Under vårterminen utsågs sedan teaterdirektör Albert Ranft till »direktör för kgl. teaterns aktiebolag och chef för kgl. teatern» från och med nästföljande 1 juli.

Vi gå nu att redogöra för teaterns verksamhet under resten af spelåret, vårterminen.

1908. Januari. Från förra året fortsattes kammarsångaren Herolds gästspel, som afslutades d. 17 med uppträdande som Canio i »Pajazzo» och Turiddo i »På Sicilien», sedan han förut under månaden äfven utfört Lohengrin och Radames. »Värländingarne» hade naturligtvis återupptagits som julpjes och äfvenså »Den förtrollade katten», senast gifven här 1906. D. 21 jan. började fru Jungstedt, efter att förut under

november och december ha gästade Oscarsteatern som Boccaccio, ett gästspel på kgl. teatern börjande med titelrollen i Glucke »Orfeus», då frök. Hulting utförde Eurydike. Till efterpjes gafs Foronis' enakts-buffa *Advokaten Patelin*, första gången uppförd för 50 år sedan, hösten 1858, kort efter konistans död, med fru Michaeli i den kvinnliga hufvudrollen, Guillemette, särskildt skrifven för hennes stora röst och förmåga som koloratursångerska. Operetten återupptogs sedan i jan. 1894, då rollbesättningen var följande: Guillemette, Bobinette: frkn Frödin, Karlsohn; Patelin, Josseaume, Aignelet: hrr Johansson, Helmer Strömberg, Henriksson; Carlot, Jacquinar: hrr Lundmark, Grafström. I november återgaf sedan hr Brag klädeshandlaren Josseaume. Rollbesättningen var nu följande: Guillemette, Angelique, Bobinette: fru Oscár, frkn Holm, Lagergren; Patelin, Josseaume, Aignelet, Carlot, Jacquinar: hrr Oscár, Stiebel, Malm, Olle Strandberg, Grafström.

Februari. D. 1 uppfördes »Den förtrollade katten» för 25 gången. D. 5 gjorde hr Walter Salmson en 1:a debut som Fafner i »Rhenguldet», d. 7 likaledes frök. Judith Hörndahl såsom Michaela i »Carmen», då fru Jungstedt gästade i titelrollen. Detta hennes gästspel afslutades d. 14 med Leonora i Donizettis liknande opera, Arvid Ödmann sin första debut på operan såsom Tamino i »Trollflöjten». I »Leonora» återgaf han nu sin glansroll Fernando, och båda artisterna voro föremål för rik hyllning. Dagen förut uppträdde fru Lykseth-Schjerven 25:te gången som Elsa i »Lohengrin». En 1:a debut gjordes d. 10 af finska sångerskan frök. Agnes Poschner som Aida, då fru Jungstedt som gäst utförde Amneris' parti. D. 15 gafs 3:e symfonikonserten med program som upptog: Mozart: Symfoni, G-moll; Haydn: konsert för violoncell, spelad af hr Bror Pettersson-Persfelt, och orkest.; Schubert: Symfoni, H-moll; Weber: Uvertyr till »Friskyttan». D. 20 gjordes en repris af »Rigoletto» med samma innehåfvare af hufvudrollerna som hösten förut, nämligen Gildas och Rigolettos af frök. Hesse och hr Forsell. D. 27 återupptogs »Jolantha» med frök. Hesse 1:a gången i titelrollen. D. 26 och 27 egde festföreställning rum med anledning af Roskilde-fredens afslutande för 250 år sedan. F. d. hofkapellmäst. Andreas Hallén dirigerade, emedan aftonens hufvudnummer var hans kantat »Sverige», hvari fru Claussen och hr Forsell utförde solopartierna. Denna föregicks af L. Normans »Fest-uvertyr» och en prolog, samt efterföljdes af ett dramatiskt stycke, »På slottet Elbing» af biskop Th. Strömberg, samt till slut en tablå: »Tåget öfver Bält»,

arrangerad af regissör C. A. Söderman.

Mars. D. 6 återuppfördes Verdis »Otello» med följande rollbesättning: Desdemona, Emilia: fru ar Schjerven, Claussen; Otello, Jago, Cassio: hrr Menzinsky (som sjöng på svenska), Forsell, Nyblom. D. 12 utfördes Jago roll af hr Oscár. »Otello» gafs här första gången i maj 1890 med frök. Gina Oselio som gäst i Desdemonas roll, frök. Jungstedt som Emilia; Otello, Jago och Cassio utfördes af hrr Ödmann, Lundqvist och Lundmark. Året därpå utfördes Desdemona af frök. Ida Moritz. 1896 gafs opera för 25:te gången. Senast återupptogs densamma 1903 i april, då Desdemona och Emilia utfördes af fru Hellström och frök. Edström; Otello, Jago, Cassio af hrr Nyblom, Söderman, Malm. D. 18 gafs »Trubaduren» för 175:te gången med fru ar Oscár och Claussen som Leonora och Azucena; hrr Nyblom och Oscár som Manrico och grefve Luna. Operan gafs här allra först d. 31 maj 1860 med följande besättning af hufvudrollerna: Leonora, Azucena: frkn Fredr. Andrée (fru Stenhammar), Gurli Lublin; Manrico, Luna: hrr Richard, Sandström. Då operan 1881 upplefde 100:e föreställningen återgafs Leonora och Azucena af frkn Öhrström och Wickman; Manrico och Luna af hrr Warmuth och Benzon-Gyllrich. D. 24 gafs 4:de symfonikonserten med Beethoven-program: »Leonora»-uvertyr nr 3; konsert för piano, Ess-dur; 9:de symfonien. Fröken Tora Hvass, som gästade hemlandet, spelade pianopartiet i konserten, i symfonien sjöng fru ar Schjerven, Claussen, hrr Malm och Wallgren som solister. D. 25, 26, 30 uppfördes »Valkyrian», »Sigfrid» och »Ragnarök» med fru Schjerven som Brynbilda.

April. D. 2 gafs »Regementets dotter» såsom recett för hr Axel Sallergrén, som då tog afsked af Operan som Sulpiz, hans gamla glansroll, efter att tillhört densamma sedan 1884, efter Willman dess främste bas-sångare. Efter »Regementets dotter» gafs baletten »Dygnets timmar» ur operan »Gioconda» af Ponchielli, uppförd här första gången i mars 1892. D. 14 egde här rum en märklig premiär, då Rich. Strauss' »Salome», dram i akt efter Oscar Wildes dikt, uppfördes. Rollbesättningen var följande: Salome, Herodias, en page: fru ar Oscár, Claussen, frök. Edström; Jochanan, Herodes, Narraboth: hrr Forsell, Nyblom, Stockman; 5 judar: hrr Malm, Ericson, M. Strandberg O. Strandberg, Stiebel; 2 nazaréner: hrr Wallgren, Schwebach; 2 soldater: hrr Oscár, Svedelius. D. 19 gafs 5:te symfonikonserten, inledd med symfoni, B-dur af Haydn, hvarefter hr Julius Ruthström spelade Beethovens violin-konsert. Vidare upptog programmet Mendelssohns uvertyr »Hebriderna»,

en kantat af Mozart, sjungen af hr Forsell, samt Förspel och Charfreitagszauber ur »Parsifal». D. 27 gafs en galaföreställning med anledning af att engelska konungaparet, Edvard och Alexandra, jämte prinsessan Victoria, gästade vårt hof. Programmet upptog först uvertyren till »Rienzi», dirigerad af förste hofkapellmäst. Conrad Nordquist, och sedan 2:a och 3:e akterna af Verdis »Otello» med hr Järnefelt som dirigent. D. 30 gafs »Bohème» med frök. Hesse som Mimi, sista uppträdandet före en studieresa till utlandet.

Maj. D. 2 gafs »Mefistofeles» för 225:te gången här; rollbesättningen var då följande: Margareta, Martha, Helena, Pantalís: frök. Larsén, fru Mandahl, Lizell, Claussen; Faust, Mefistofeles, Wagner: hrr Malm, Wallgren, Ericson. D. 7 gafs »Tannhäuser» med frök. Wallén som Elisabeth. D. 11, 12, 14, 15 gäfvos föreställningar af ett ryskt kejsarligt balettsällskap från Maria-teatern i Petersburg, med frök. Pawlowa som prima-donna. Af musiken till baletterna och pantomimerna må nämnas den af Arnsheimer till »Kavalleristernas rast», af Tschaiowsky till »Svandammen» och »Törnrosa», af Ad. Adam till »Gisella»; af Delibes till »Coppelia». Till andra baletter förekom musik af Glinka, Glazounow, Liszt, Chopin m. fl. D. 20 uppfördes »Eugen Onegin» för 100:de gången. Rollbesättningen följande: Larina, Tatjana, Olga, Filipjewna: fru Mandahl, Lizell, frkn Edström, Karlsohn; Onegin, Lenzki, Triquet, furst Gremin, Saretzki: hrr Forsell, Nyblom, Malm, Wallgren, Stiebel. Operan gafs allra först här i okt. 1903, och hr Forsell har nästan uteslutande utfört titelrollen, endast ett par gånger hr Oskar. Lenzki har mestadels utförts af hr Ödman. D. 19 börjades ett märkligt gästspel, nämligen af den utmärakta, behagliga sångerskan Frieda Hempel från Berlin operan. Hennes första roll här var Violetta i »Den vilseförda», sedan följde Nattens drottning i »Trollflöjten», fru Ström i »Muntra fruarna» och slutligen Gilda i »Rigoletto» den 26 maj, då hr Schwebach utförde hertigens parti. D. 31 tog hr Menzinsky som Erik i »Holländaren» afsked från vår Opera, som han nu tillhört i 4 år såsom dennas ende »hjältetenor». Spelåret afslutades med »Salome» den 1 juni.

* * *

Och härmed ha vi redogjort för det nya operahusets första 10-års period. Dess nästa decennium började d. 21 aug. med dir. Albert Ranft som operachef. I förra årgångens nr 12 gjorde vi en resumé öfver kgl. teaterns verksamhet från hösten 1908 till våren 1910 under hr Ranfts chefskap.

Rosenkavaljeren.

Komedi i 3 akter af Hugo v. Hoffmannsthal. Musik af Rich. Strauss.

Att Richard Strauss efter »Salomes» och »Elektras» hemska och bloddrypande musikdramer höll på att skriva en lång komisk opera, var en nyhet, som väckte hela den musikaliska världens intresse och nyfikenhet. Hans »sångdikt» i en akt »Feuersnot», som hade premiär i Dresden 1901, innehöll visserligen lifliga folkscener och komiska element, men var egentligen icke någon komedi, men nu var det fråga om en storhelaftonsopera, en musikkomedi, som skulle här och där tränga in på farsens och operettens område. Strax efter uppförandet af »Elektra» såg sig Strauss om efter texten till en komisk opera, och han fick i H. v. Hoffmannsthal författaren till en sådan. I stället för att, såsom så vanligt, göra en bearbetning, valde denne ett fritt upfunnet ämne och förlade handlingen i Wien på Maria Teresias tid. De båda författarna, diktaren och musikern, gingo raskt till verket och nästan på dagen två år efter »Elektras» premiär på hofteatern i Dresden egde »Rosenkavaljeren» rum där d. 26 sisl. jan. under ledning af hofkapellmäst. Ernst von Schuch i närvaro af författaren, komponisten och en areopag af kapellmästare, kritiker, regissörer, direktörer, konstvänner etc. Framgången — åtminstone den yttre — var storartad, med åskor af bifall och otaliga inropningar af verkets skapare och utförande artister. Handlingens innehåll är följande:

Första akten. Furstinnan Werdenbergs praktfulla sofgemak. Det är tidigt på morgonen. Grefvinnan sitter i lätt morgondräkt på en soffa och den helt unge greve Oktavian, äfven i ganska lätt dräkt, ligger på knä framför den nära dubbelt så gamla, ännu behagligt ungdomliga furstinnan, hållande sin arm kring hennes lif. En negergosse inkommer och serverar choklad. Strax därpå hörs ett buller af någon kommande, men det är lyckligtvis icke furstinnans man, fältmarskalken, ty han är på jakt långt ifrån Wien. Den unge tillbedjaren Oktavian hinner jämnt och nätt smyga sig undan, då en hennes släkting, den något bedagade baron Ochs von Lerchenau inträder. Han är stadd i friareärende och har mycket brått med att få bjuda sin hand åt dottern till den rike arméleverantören Faninal, men för detta ändamål behöfver han en ung man, som, efter hvad etiketten fordrar, presenterar den unga sköna dottern en ros af silfver, och vill nu be furstinnan bland sina förnäma bekanta skaffa honom en manlig hjälpare att frambära rosen. Under tiden har greve Oktavian förklädt sig till

furstinnans kammarjungfru och baron Ochs blir genast betagen i henne, betraktande den vackra »Mariandl» med lystna blickar, hvilket furstinnan observerar med ett skämskt leende. Baronens begär också att få anlita furstinnans notarie att uppsätta giftermålskontraktet för äktenskapet med arméleverantörens unga dotter Sophie. Grefvinnan får nu en idé. Om hon skulle rädda Oktavian från svärmeriet för henne själf, låta honom göra ett godt parti och äfven rädda den unga flickan från äktenskapet med sin släkting, den narraktige rouén baron Ochs, hvilken flickans fåfänge far nog ville ha till måg! Hon beslöt sig då att föreslå Oktavian såsom den där skulle få i uppdrag att öfverlämna silfverrosen; baronen är mycket belåten med detta arrangemang och aflägsnar sig. Dörren till försalen öppnas och en hop folk strömmar in, som väntat på audiens. Där är notarien, en italiensk tenor, en djurhandlare, en modist, frisören. Därjämte italienaren Valzacchi, en »intrigant» med sin sluga följeslagarinna Annina. När furstinnan sedan blir ensam, inträder Oktavian, nu i morgondräkt med ridstöflar. Grefvinnan mottager honom helt tankfull och afvärjer hans ömhetsbetygelser, gifvande honom uppdraget att framlämna silfverrosen, hvar på han aflägsnar sig. En negergosse inkallas för att hemta den af baronen lämnade silfverrosen; furstinnan sätter sig i djupa tankar framför spegeln. Så slutar första akten.

Andra akten. Scenen är en praktsal hos arméleverantören. Hans unga behagliga dotter Sophie tager här emot greve Oktavian, som till henne öfverlämnar silfverrosen och kort därefter inträder hennes far i sällskap med baron Ochs von Lerchenau, hvars manér sticka mycket af mot Octavians lugna elegans och reta denne. Baronens plumpa ömhetsbetygelser i egen-skap af fästman, upprör i hög grad Sophie. Då Faninal drager sig undan med baronen i ett närbeläget rum, där han med sin blifvande svärfar och notarien skall underhandla om »affären» och få äktenskapskontraktet uppsatt, bli de unga tu allena. Deras hjärtan upplåga för hvarandra och deras läppar mötas i en kyss. Valzacchi och Annina ha under tiden smugit sig in och göra larm. När baronen och hr Finenal träda in och den förre vill tvinga Sophie att underskrifva kontraktet, drager rosenkavaljeren blankt och sårar den fräcke baronen i armen. Stort tumult! Fadern blir ursinnig och hotar att sätta dottern i kloster. Denna är förtviflad och Oktavian aflägsnar sig, upptänd af vrede. Baronens nytt mod vid tanken på det af Annina förmedlade mötet med »Mariandl», men då Annina får begrepp om vällustingens girighet, svär hon att hämnas på honom.

Tredje akten. Ett afsides rum i ett tarfligt värdshus. Här skall nu baronen afslöjas och göras oskadlig under sitt möte med »Mariandl». Grefve Octavian inträder i hennes skepnad, men drager upp klädningen för att visa de närvarande sammansvurna sin manliga dräkt inunder och tager ur fickan en börs, som han kastar åt dessa. Baronen inträder, finner Mariandl ensam och börjar nu kurtisera den förmenta ungdomen. Han blir emellertid störd af figurer, som visa sig och titta in genom fönstren. Slutligen intrusar en kvinna med fyra barn, som hoppa omkring baronen, skrikande »pappa», »pappa!» I sin ängest ropar han på polis. En kommissarie inträder, inför hvilken han dock mer och mer trasslar in sig i lögnar och motsägelser. Oktavian har emellertid legitimerat sig, i det han bakom en skärm afkläder sig och kastar fram den ena kvinnliga klädespersedeln efter den andra. Hr Finenal och hans dotter Sophie och sedan äfven marskalkinnan träda in. Hon förenar de unga, Oktavian och Sophie, hvars far finner sig tillfredsställd med sakens utgång. De aflägsna sig alla och anträda återfärden i marskalkinnans vagn. Sophie har under det hon omfamnat Oktavian förlorat sin näsduk. En negergosse inträder med ett ljus och söker efter den samt aflägsnar sig sedan han fått rätt på densamma. Ridån faller.

Beträffande musiken i denna Rich. Strauss' sista opera kan man af text-innehållet förstå, att den är mycket olikartad. Redan före första uppförandet föreslogs en och annan strykning i partituret, men Strauss ville ej gå in därpå. Sedan ha sådana vidtagits på grund af allt för stora longörer, upprepningar och brutaliteter i musiken. Strauss har emellertid visat sig mer än vanligt till sin fördel som melodiker, ofta med dynamiskt diskret instrumentation, men äfven, såsom i valserna, hvaraf 2 i första, 3 i tredje akten, lutande åt det banala. Första akten säges vara mest enhetlig. Som lyckade nummer i denna nämnas bl. a. furstinnans monolog och tenorens bravuraria. I andra akten framstår duon mellan Oktavian och Sopie samt silfverrosens motiv, som med instrumentering af tre soloviolin, celesta, flöjt och två harpor, berömmes såsom effektivt. I tredje akten har man att märka duetten mellan de älskande och en stort anlagd terzett. Efter operans uppförande i Nürnberg och München yttrade en kritiker följande: »För att vara en komisk opera saknas hos »Rosenkavaljeren» den äkta humorn, kvickheten i musik, och instrumentationen tynger för mycket på sångstämmorna för att låta de sjungande uttrycka en graciös glädighet.»

Vid premiären i Dresden framträdde i hufvudrollerna Margarethe Siems som

furstinnan-marskalkinnan, Minnie Nast som Sophie, Eva van der Osten som Oktavio, hr Perron som baron Ochs von Lerchenau och hr Scheidemantel som Faninal.

Musikpressen.

Wibergska musikförlaget har utskänt:

för piano 2 händer:

Hellström, Victor: *Sorgmarsch* till Gustaf Frödings minne. Pris 1 kr.

Vignetten bär porträtt af skalden inom sorgram och motto: »Bäcken i bergen tog ljudet, talte för forsen sitt sorgtunga tal. Forsen bar snyftande budet ned til en älf mellan vidje och al». Musiken i marschen är högtidligt enkel och anslående, icke utan harmoniskt gripande sorgstämmning.

Litteratur.

Tidning för musik, Helsingfors, n:o 8, har utkommit (dat. 15 febr.) innehållande: Tal vid Musikaliska sällskapets högtidsdag d. 24 jan. 1808 af S. E. A. (lbom), Åbc, meddeladt af C. F. Hennerberg (Stockholm; från manuskript. förvaradt i Musikal. akademiens bibliotek). — Filip Forstén (med porträtt). — Om den matematiskt rena intonationen. — Kritik, Notiser etc.

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. teatern.

- Febr. 15. Wagner: *Tristan och Isolde*. (Isolde, Brangäne; fruar Lykseth, Claussen; Tristan, kung Marke, Kurneal, Melot; hrr Konrad, Sjöberg, Oscar, Herou; en matros, en herde; hrr Lennartson, Malm.)
16. Gounod: *Faust*.
18. 3:e *Symfonikonsertern*. 1. Berlioz: *Symphonie phantastique*; 2. Sibelius: *Tuonelas svan*, Lemminkäinen drager hemåt, legend; 3. Smetana: »Moldau», symfon. dikt; 4. Tschai-kowsky: *Uvertyr »1812»*.
19. Tschai-kowsky: *Eugen Onegin*.
20. Bizet: *Carmen*. (Carmen: fru Järnefelt; Michaela: fru Högberg.)
- 21, 25. E. d'Albert: *Izeyl*.
- 22, 26. Puccini: *Madame Butterfly*.
23. *Nordisk balladkonsert* med bitr. af hr John Forsell, Nya Filharmon. sällsk., K. hofkapellet.
27. Leoncavallo: *Pajazzo*; Balett: *Festen hos Thérèse*.

Oscarsteatern.

- Febr. 15—17. G. Minkowsky: *Vackra lady*.
- 18—28. Leo Fall: *Julia*. (Das Puppenmädchen). Operett i 3 akter (efter ett lustspel af Flers

och Caillavet) af Leo Stein och A. M. Willner. Öfvers. af Oscar Ralf. (Mme Prunier, Yvette, Rosalija: fru Ringvall, frk. Berentz, fru Meissner; Markis de la Tour-elle, Tiborius, Buffon, Romuald Talmi: hrr Ullman, Barck-lind, Allum, Ringvall.)

26. *Ljungby horn*. (Matiné.)

Svenska teatern.

Febr. 17.... *En vintersaga*, skådesp. af W. Shakespeare, musik af F. v. Flotow.

Musikal. akademien.

- Febr. 17, 21. Konserter af violinisten Joa'n Manén. Bitr. pianister hr John G. Jakobsson, frk. Aurora Molander.
28. Musikföreningens 2:dra abonnem.-konsert. Biträdande solister: fruar M. Högberg, J. Claussen; hrr H. Malm, Åke Wallgren; Kgl. hofkapellet. Dirigent: prof. Franz Neruda.

Vetenskapsakademien.

Febr. 24. 3:e kammarmusikafon af frk. Märtha Ohlson, hrr Axel Runnquist, C. Lindhe. — Julius Röntgen: Sonat för violin och piano E-dur, op. 40; Beethoven: Sonat för violoncell och piano; E. Lalo: Trio, A-moll, op. 26, för piano, violin och violoncell.

En repris af »Tristan och Isolde» ägde rum d. 15 febr. Musikdramat gafs senast förra våren med herr Menzinsky som Tristan, hvilken roll nu med ganska god framgång utfördes af hr Konrad. Isolde återgafs såsom förut af frk. Lykseth, Brangäne af fru Claussen; hrr Oscar och Sjöberg lika så som Kurneal och Marke. Ny i rollen var hr Herou som Melot. Operans sista symfonikoncert inleddes med Berlioz' »Symfoni-phantastique», senast uppförd i dec. 1906. Sibelius' båda legender »Tuonelas svan» och »Lemminkäinen drager hemåt» fick man för ett par år sedan höra på operan, den förra dystert entonig, den andra ett oroligt och brokigt orkesterstycke. På dessa gjorde Smetanas melodiska, nationalfärgade »Moldau» ett behagligt intryck. Detta orkesterstycke gafs senast här 1905. Slutnumret, Tschai-kowskys patriotiska ouverture solennel »1812», med den inflätade »marseljäsen» framkallande minnet af kriget mot Napoleon, är ett ståtligt verk, synnerligast pompöst i slutet med den starkt tillökade messingsmusiken. Uvertyren torde ej sedan 1893 uppförts hos oss. En konsert, som naturligtvis gafs för fullt hus var balladkonserten på operan med hr Forsell ensam föredragande. I scenens fond sågs Nya Filharmoniska sällskapets medlemmar placerade, hvilka deltog i slutnumret, Aug. Södermans »Die Wallfahrt nach Kevlaar» äfvensom i allra sista, extranumret, Alfvéns fosterlandssång, anförd af honom själf, lika som hans på programmet stående vackra tondikt »Skogen sover». Hofkapellmäste Järnefelt dirigerade för

öfrigt orkestern, som ackompanjerade all sången. Efter första numret, Södermans »Tannhäuser»-ballad, följde af Grieg: »Fra Monte Pincio», »En svane»; Sibelius' »Höstkväll»; N. W. Gade: Olufs ballad ur »Elverskud»; Lange-Müller: »Firenze»; T. Rangström: »Jubal»; Tor Aulin: »Er ging sein Lieb zu suchen»; A. Hallén: »Beim Feste»; W. Stenhammar: »Florez und Blanzeflor»; Emil Sjögren: Falks sång ur »Kjærlighedens komedie». Aftonen var ett slags jubileum för hr Forsell, som d. 26 febr. för 15 år sedan gjorde sin första scendebut som Figaro. Han blef också föremål för rik hyllning efter konserten och mångfaldiga gånger inropad under densamma. Äfven hr Alfvén hyllades i egenkap af både komponist och dirigent. Hr Järnefelt äfven i senare egenskapen.

Joan Manén, den berömda violinisten, spelade, märkvärdigt nog denna gången, för rätt fåtalig publik i Musikaliska akademien. Han hade godt pianistiskt biträde nu på första konserten af hr John G. Jacobsson, på den andra af fröken Aurora Molander, efter det hr Jacobsson fått förhinder att medverka. Programmet upptog på första konserten: Mozart: violinkonsert, D-dur, op. 121; M. Bruch: violinkonsert, G-moll; I. S. Bach: Air; Manén: Introduction, Andante und Variationen über ein tema von Tartini. Herr Jacobsson spelade solo Nocturne af Chopin och Polonaise, af Liszt. På 2:a konserten utförde hr Manén Mendelssohns violinkonsert; Bach: Chaconne; Beethoven: Romans, G-dur; Schubert: Biet; Manén: Lied; Paganini: I Palpiti. Fröken Molander spelade solo på andra konserten ett Fantasiestycke af W. Stenhammar och Arabesque af Debussy, hvilka mottogos med lifligt bifall. Publikens entusiastiska bifall lönades med flera extranummer. Triosoarén d. 24 febr. af frk M. Olsson, hrr Runnqvist och Lindhe borde haft mera talrika åhörare. Soarén inleddes med en sonat för violin och piano af Julius Röntgen (f. 1855) bekant pianist, bosatt i Amsterdam. Sonaten är ett melodiskt verk af klar byggnad. På detta följde Beethovens genialiska violoncellsonat op. 102 N:o 1 och slutligen Lalos särdeles spirituella och vackra A-moll-trio för piano, violin och violoncell, ett verk, som tager goda förmågor i anspråk. Utförandet af densamma, likasom öfriga aftonens nummer, var också förstklassigt. Bifall och många inropningar intygade också att åhörarna senterade detta.

För Oscarsteaterns nya operett, liksom de stora musiksällskapens abonnemangskonserter, saknas oss nu utrymme att redogöra, och få vi i nästa nummer göra detta.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. Kammarsångaren John Forsell har efter d. 23 febr. haft tjänstledighet i och för en konserttur till Hälsingfors.

Musikaliska akademien hade d. 23 febr. ordinarie månadssammanträde. Dävid föredrogs en af kantor Oscar Sandberg afgifven berättelse öfver hans med anslag af statsmedel förliden sommar företagna resa för kyrkomusikaliska studier i Tyskland. Slutligen anmäldes gåfvor till akademiens bibliotek från K. F. U. M., direktör Hugo Lindqvist och direktör Otto Anderson i Hälsingfors.

Förlofning har ingåtts mellan operasångerskan Magna Lykseth och friherre Karl Skogman. Bröllopet lär komma att firas redan nästa månad, emellertid lär konstnärinnan fortfarande skola tillhöra operan, möjligen äfven nästa spelår.

Filharmoniska sällskapet ger en extra konsert d. 7 mars med biträde af fru Davida Hesse-Lilienberg samt hrr Forsell och Ödmann, då programmet bl. a. upptager Södermans »Wallfahrt nach Kevlaar» och inledningsscen till »Balder dröm» af Gade, i hvilka hr Forsell skall utföra solo-partierna.

Pianisten Uno Sundelin, elev af Konservatoriet, som studerat i utlandet efter att ha erhållit Jenny Lind-stipendiet, ger en konsert i Musikal. akademien d. 20 mars.

O. D.-Kören under dir. mus. Hugo Alfvéns ledning kommer att ge två konserter härstädes, den första i Östermalms kyrka, då Mozarts »Requiem» utföres under medverkan af hofkapellet.

Pianisten Kerstin Runbäck kommer att konserter i Vetenskapsakademiens hörsal d. 14 mars under medverkan af sångerskan frök. Ebba Nyström.

Musikaliska Konstföreningen utdelar till sina medlemmar senaste årstrycket, utgörande Hugo Alfvéns »Herrens bön», ur »Martyrerna» af Stagnelius, för soli, blandad kör och orkester, klavéruddrag med text, samt *Fuga* för piano af Harald Fryklöf.

Svenska Musiksällskapet i Berlin hade d. 25 jan. sin första föredragsafton. Programmet upptog sånger af Söderman, Peterson-Berger, Hugo Alfvén och Josef Eriksson, violinsonat af Emil Sjögren och pianostycke af Wilh. Stenhammar. Med-

verkande voro frök. Greta Jonsson (sopran), hrr Wilh. Klein (tenor), Ivar Dahlström (violin), Ernst Hoffzimer (piano) och Gunnar Ahlberg (pianoackompanjator).

Fridolf Book, vår högt ansedde violinist och violinprofessor, f. d. medlem af hofkapellet och lärare vid konservatoriet, fyllde d. 27 febr. 75 år. I hofkapellet blef han redan 1852 vid 16 års ålder anställd och har i nära 40 år varit lärare i violinspelet vid konservatoriet samt blef 1890 kamrer vid Musikaliska akademien, af hvilken han blef ledamot 1872. Han blef 1882 förste konsertmästare och lämnade sin tjänst i hofkapellet 1889, men sågs länge efteråt vid första violinen deltaga i Operans symfonikonserter. I 20 år, alltifrån 1884, har han varit musikchef i Mazérska kvartettsällskapet, nitiskt medverkande i detta som förste violinist. Elev af vår utmärkte violinist Th. E. A. d'Auber och sedan af Léonard och Joachim har han utbildat en stor del af våra mera betydande violinister.

Konsertföreningen har med Aulin-kvartetten och sångerskan fru Dagmar Möller gjort succés i Berlin. Aulin-kvartetten spelade W. Stenhammars A-moll-kvartett och kompositören inropades flere gånger. Äfven fru Möller, som var väl disponerad, blef varmt hyllad.

Aulin-kvartetten jämte hr Stenhammar och fru Möller konserterade på denna utflykt äfven i Köpenhamn med utförande af Berwalds pianokvintett n:o 2 och Stenhammars ofvannämnda A-moll-kvartett. Fru Möller sjöng fem sånger af Peterson-Berger. Kvartetten var sedan inbjuden att spela i Privat Kammarmusikforening.

Musikhistorisk afton i K. F. U. M:s lokal gafs d. 16 febr. med Beethoven på programmet och föredrag om honom af hr Olallo Morales. Programmet upptog Piano-sonat, Ess-dur, op. 27, n:o 1, spelad af frök. Aurora Molander, violinromanserna i G- och F-dur, utförda af hr Ax. Runnqvist och frök. Dagmar Stenberg samt slutligen Septetten, Ess-dur, op. 40.

Uppsala. Dir. musices Hugo Alfvén hade d. 20 febr. föranstaltat en konsert i domkyrkan under medverkan af dess organist Otto Ullman och hr John Forsell samt en O. D.-kör. Konserten inleddes med en orgelfuga af Guilmant, D-dur, hvarefter hr Alfvén utförde violinnummer: Sonat af Tartini, C-moll; Adagio af Bruch; Lento af Bach och Preludium af Saint-Saëns. Med honom alternerade hr Forsell, som sjöng »Vakteln» af Beethoven, samt Josephsons »Hemlängtan» och »Stjärnklart». O. D.-sångarna sjöngo Södermans »Stjärnorna tindra re'n» och »Sjung, sjung». Konserten af-

slutades med Alfvéns hymn vid Frödings begrafning.

C. F. Lundquists porträtt, måladt af Elsa Kantzow, skänkt af vänner och bekanta till honom som födelsegåfva, hade på hans önskan öfverlämnats till »Allmänna sången» i Uppsala och aftäcktes högtidligen därstädes under tal och sång d. 19 febr. i närvaro af den gamle Uppsalasångaren själf.

Norrköping. Operasångarne Wallgren och Kirchner gåfvo d. 18 febr. konsert i läroverkets sal härstädes och rönt lifligt bifall.

Göteborg. På Stora teatern har Ranfts operettsällskap fortfarande uppfört »Corneilles klockor» och från 16 febr. »Zigenarkärlek» med gästspel af frök. Rosa Grünberg och hr Schwebach. På Nya teatern har fru Sigrid Eklöf Trobäck med sitt operettsällskap från 17 febr. uppfört »Carmen», »Corneilles klockor» (som matiné), samt »Wienerblod», »Kolhandlarne» och »På Sicilien».

Göteborgs Symfoniorkesters populära konsert d. 12 febr. hade följande program: 1. Mendelssohn: Uvertyr till »En midsommarnattsdröm»; 2. Børresen: konsert för violin (frök. Gunna Breuning) och orkester; 3. Glazounow: Serenad n:o 2, F-dur; 4. Hubay: »'Azt mondjäh», ungersk fantasi för violin (frök. Breuning); 5. Glinka: Uvertyr till »Ruslan och Ludmilla». På onsdagens symfonikonsert d. 15 febr. utfördes: 1. Wagner: En festuvertyr; 2. Liszt: »Les préludes», symfon. dikt; 3. P. Dukas: »L'apprenti sorcier» (»Der Zauberlehrling»), scherzo. Programmet vid populärkonserten d. 19 upptog: 1. Schumann: Uvertyr till »Genoveva»; 2. Rode: Konsert för violin (hr H. Jensen) n:o 7, A-moll; 3. Wagner: Uvertyr till »Den flygande holländaren», Förspel till »Lohengrin» och »Mästersångarne»; till symfonikonserten d. 22: Händel: Concerto grosso n:o 1, op. 3, B-dur; 2. Sibelius: »Pohjolas dotter», symfonisk fantasi; 3. Beethoven: Symfoni n:o 1, C-dur.

D. 26 april börjar här en stor musikfest, då Haydns »Skapelsen» uppföres; d. 27 gifves Mozarts »Jupiter»-symfoni m. m.; d. 28 uppföres Beethovens 9:de symfoni. Som solister komma att medverka fru Anna Kämpfert och hr Kurt Sommer, båda från Tyskland, fru Sigrid Wolf-Schöller från Köpenhamn, hrr John Forsell, Tor Aulin, W. Stenhammar. Kören består af omkr. 200 medlemmar och orkestern af omkr. 70 musiker.

Från våra grannland.

Helsingfors. Februari 15—28. Utom pantomimen »Den förlorade sonen» har teatrarna haft endast dramatiska program. Alexandrateatern bjöd d. 23 febr. på konsert af en »berömd» zigenarsångerska A. D. Vialzowa, biträdd af operasångarne Kartuscheff (baryton) och Maksarjeff (tenor) samt kompositören A. V. Taskin. På Apollo-teatern ha uppträdd Gerda Christoffer-son från Köpenhamn och den 16-årige ungerske violinvirtuosen Kun Arpad. Vid Filharmoniska Sällskapets 7:e symfonikonsert medverkade sångerskan fru Marie-Louise Debogis. D. 12 gaf Willy Burmester afskedskonsert, biträdd af pianisten E. v. Stefanai. Den berömda violinisten, som en längre tid var bosatt i Helsingfors, medverkade därefter på en af de populära konserterna af Filharmoniska orkestern i Societetshuset med utförande af konsert jämte andra stycken af L. Spohr. D. 15 gaf konsert af sångaren Hans Theslaf. Vid Filharmoniska sällskapets 8:e symfonikonsert d. 27 medverkade den ryske pianisten och komponisten Sergei Rachmaninoff. Programmet upptog: 1. A. Scriabine, symfoni, E dur; 2. Rachmaninoff: Piano-konsert n:o 2; 3. Glazounow: Ouverture (Carneval). D. 22 febr. gaf konsert af sångerskan Agda Högström och d. 26 af violinisten Charles Gregorowitsch. I slutet af månaden gaf en kompositions-konsert af Toivo Kuula med biträde af sångerskan Alma Silventoinen, Eino Rautavaara och Filharmoniska orkestern. Programmet upptog: 1. Preludium och fuga, op. 10; 2. Syd-Österbottinsk Suite, op. 9, n:o 3; 3. »Merenkylpija neidit», legend, op. 12; 4. »Orjan polka», legend för kör, soli och orkester, op. 14. I universitetssalen gaf d. 28 febr. John Forsell med biträde af Filharmoniska sällskapets orkester konsert. Programmet började med »Pajazzo»-prologen och avslöts med aria ur »Barberaren i Sevilla» samt upptog vidare Stenhammars »Florez och Blanzeflor», Sibelius' »Höstkväll», Griegs »Wergeland» och »En svane», Järnefelts »Sunnuntaina», Halléns »Gustaf Vasa»-ballad och sånger af Alfvén, Aulin och Rangström, som utfördes på balladkonserten i Stockholm. Hr Forsell hade fullt hus på konserten.

Kristiania. Febr. 1—28. Nationalteatern har af pjäser med musik fortsatt att gifva »Kongens hjerte» och tre gånger uppfört »Mignon». Den 11 och 18 gåfvo Wagner-konsorter med biträde af fru Ellen Gulbranson som solist. På första konserten gaf Kaiser-marsch, förspel till »Lohengrin» och 3:e akten af »Mästersångarne» och Valkyrieriden, hvarjämte fru Gulbranson sjöng Elsas dröm och slutscenen i »Ragnarök». På andra konserten sjöng

hon deusamma jämte Isoldes Liebestod och jämte ofvannämnda musik ur »Lohengrin» och »Mästersångarne» gaf uvertyren till »Rienzi». Centralteatern har under månaden fortsatt uppförandet af »Svein Uræd».

D. 9 gaf en Backer-Gröndahl-konsert under medverkan af svenska sångerskan frk. Karin Lindholm och pianisten Nanne Storm. Programmet upptog: Schubert: Wanderer-Fantasi; Haydn: Recitativ och aria ur »Skapelsen», 3 Frithjof Backer-Gröndahl: »Orkenstemning» op. 9 n:o 1, »Lindarajas have», op. 10, n:o 2; 3 Tungsind, Menuette; 4 Beethoven: Pianosonat »Les Adieux»; 5. Sånger af Schumann och Brahms; 6 Agathe Backer-Gröndahl: Serenade, Hannak; Løvenskjold: Impromptu: Chopin: Grande polonaise. Franz von Vecsey konserterade här d. 18 och 22 med biträde af pianisten Aug. Gellner. Fru Bokken Lassen har gifvit ett par konsorter, den sista till luta. D. 28 gaf konsert af pianisten Hildur Andersen och violinisten Elsa Wagner. Programmet upptog: 1. Heinrich Noren: Sonat för violin och piano op. 33; Beethoven: Violinsonat, op. 24; Rich. Strauss: Violinsonat, op. 18.

Till d. 7 och 8 mars annonseras konsorter af Göteborgs Symfoniorkester.

Köpenhamn. Febr. 1—25. Kgl. teaterns pjäser med musik har under denna tid utgjorts af »Carmen», »Elverhöj», »Lohengrin», »Tannhäuser», »Hoffmans eventyr», »Ungdom og galenskap», »Livjægerne paa Amager» och baletten »Coppelia». Det ny teater har fortfarande gifvit »De smaa Michuer». På Kasino-teatern uppfördes d. 15 febr. »Figaros bröllop» af operaskolans elever med kungl. teaterns tillstånd. Af konsorter gaf Fini Henriques en sådan 1 febr. med biträde af violinisten Franz von Vecsey, som själf gaf konsorter d. 6 och 24. Palæ-konserten d. 5 upptog på programmet Beethovens C-moll-symfoni, aria ur »Afrikanskan», utförd af operasång. Niels Hansen, »Völunds klage» och »Alfedans» af Fini Henriques samt »Gudarnes intåg i Valhall» ur »Rhenguldet». D. 4 gaf sångafton af Emmy Collet Henrichsen och den 8 gaf pianisten fru Maria Carreras en Chopin-afton. D. 9 gaf sångerskan Suzan Metcalfe sin sista sångafton. Pianoaftnar gåfvos d. 10 och 17 af Michael von Zadora. Den utmärkta tyska sångerskan Lula Myez-Gmeiner konserterade här d. 13 och 17 med sånger af Schumann, Schubert, Brahms och Hugo Wolf. Dansk konsertförening gaf sin 2:a konsert d. 16 med hänvisning till »gadeplakaterna» rörande programmet. D. 20 konserterade Aulin-kvartetten i förening med fru Dagmar Möller och hr W. Stenhammar.

Svenska Musikförlagets Pristäflan.

Sedan prisbelöning nu förevarit och priset Kr. 100 tilldelats herr Doktor Karl Valentin för inlämnad täflingskomposition med motto: »Uppåt, inåt, framåt», anmodas öfriga deltagare i täflingen att uppgifva sina resp. adresser, i den händelse de önska sina kompositioner returnerade.

Styrelsen för Svenska Musikförlaget A.-B.
MALMÖ.

Å Expeditionen och i musikhandeln finnes att tillgå

Schumann- Album

med porträtt af
Robert Schumann.

Pris kr. 1: 25.

Pianostycken: *Intråde i skogen* — *Jägaren på lur* — *Fughetta* — *Småstycke* — *Fantasi-Dans* samt sång: *Folkvisa* med svensk och tysk text.

OBS.! Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris endast kontant å expeditionen.

Tonminnen.

Melodiska Pianostycken.

Jubelpolonäs, Canzonetta, Gamla tider, Valse mignonne, God natt! af Frans J. Huss. Pris 1 kr.

Säljes och rekvideras hos Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk Musiktidning, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.

Kammakaregatan 6, 1 tr. ö. g.

J. LUDV. OHLSON

STOCKHOLM.

Hamngatan 18 B.

Flyglar. Pianinos och Orgelharmnier af de bästa svenska och utländska fabriker i största lager till billigaste priser under fullkomligt ansvar för instrumentets bestånd.

Obs.! Hufvuddepôt för Blüthners och Rönischs världsberömda Flyglar och Pianinos.

MELODISKA MINNESBLAD

4 Pianostycken — *Barcarole, Mazurka, Canzonetta, Nenia* — af Frans J. Huss. Pris 1 kr.

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen. Mottagning kl. 9—10 f. m. och 3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97
Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården.
Frans J. Huss.

OBS.! Billig och verksam

annonsering om Musiklektioner, Musikalier och Musikinstrument i Svensk Musiktidning.

Rättelser.

I Anteros' Roma-bref, n:o 3, äro följande rättelser att iakttaga: Pag. 20, sp 3, r. 6 uppfir. står: varité; läs: varieté; r. 20 står: afgjort, läs: afgjort; r. 11 nedifr. står: Turrido, läs: luriddo; pag. 21, sp. 1, r. 9 uppfir. står: erhuru, läs: ehuru; sp. 2, r. 24 uppfir. står: Sini, läs: Pini. 1 not. ** bör efter ordet exekverade stå: ryska; matrimonio i st. f. matrimone.

- Innehåll -

Elfrida Andrée (med porträtt). — Karl Valentin (med porträtt). — César Thomson (med porträtt). — Nuvarande operahusets första decennium (forts. o. slut). — »Rosenkavaljeren», komedi i 3 akter af Hugo v. Hoffmannsthal. Musik af Richard Strauss. Textinnehåll. — Musikpressen. — Litteratur. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten. — Från våra grannland. — Rättelser. — Annonser.

— Svensk Musiktidning. —

Nordiskt Musikblad. — 31:a årg., — för hvarje musikaliskt hem —

utgifves 1911 efter samma plan som förut, innehållande **populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier** etc. Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris **5 kronor** pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å **Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården, i bok- och musikhandeln**, å posten och tidningskontor. I **landsorten** bäst å **posten**.

Obs.! Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklivet är högst och rikast utveckladt. Svensk musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklivet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Finlands, Norges och Danmarks hufvudstäder etc., biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m.

OBS.! Biografier och porträtt i n:o 1: Julia Claussen — Oscar Bolander — Bror Beckman; n:o 2: Ermanno Wolf-Eerrari — Brysselstråkkvartetten; n:o 3: Ignaz Friedman — C. F. Lundqvist — Franz von Vecsey; n:o 4: Johan Agrell — Wilhelmina Fundin — Joan Manén; n:o 5: Elfrida Andrée — Karl Valentin — César Thomson.